

Leidraad

CONTACTBLAD VAN DE HERVORMDE GEMEENTE VINKEVEEN

Vakantie Bijbel Week
van 11 t/m 16 juli 2023

Voor u gelezen.....

De vrede, die Christus geeft, is oneindig kostbaarder dan die de wereld geeft.

De vrede van de wereld begint met onwetendheid, bestaat met zonde en eindigt in eindeloze droefheid.

De vrede van Christus begint in genade, heeft geen gemeenschap met zonde en loopt uit op eeuwigdurende vrede.

Matthew Henry (1662-1714)

COLOFON

Dit blad is een uitgave van de Hervormde Gemeente Vinkeveen.
Het verschijnt vier keer per jaar.

REDACTIE

Frans Voskuil
Ageeth Oudshoorn
Debora de Haan
Ria van der Vliet

De redactie heeft het recht om ingezonden artikelen wel/niet te plaatsen,
dan wel de tekst aan te passen.

KOPIJADRES

Ageeth Oudshoorn: pamuilwijk@hotmail.com

VOLGENDE SLUITINGSDATUM KOPIJ: 18 AUGUSTUS 2023

HET WOORD VOORAF

Recent hebben we het gezongen, het Wilhelmus, ons volkslied. Een lied dat het gaat over moeilijkheden die Willem van Oranje ervaren heeft, maar ook dat God hem hieruit gered heeft. Dit is wat we vaker tegenkomen in volksliederen, er zit een positieve noot in, het komt goed met het betreffende land.

In de 19^e eeuw leefde er een joodse dichter in Nederland. Hij was christen geworden, zijn naam is Isaac da Costa. Als hij dacht aan een volkslied voor de Joden, dan dacht hij aan Psalm 129. Psalm 129 staat in het kleine psalmboekje binnen het boek van de psalmen. Het kleine psalmboekje dat een aantal psalmen uit het 5^e boek bevat, de psalmen 120 tot en met 134. Bekend onder de liederen Hamaäloth of ook wel liederen van de opgang of ook wel liederen van de graden.

Psalm 129 is een psalm die, zeker in het eerste gedeelte, gedicht is vanuit de eerste persoon enkelvoud, de dichter heeft het over 'mij'. Dit moeten we echter niet al te letterlijk opvatten, in die zin dat het dichter het echt en alleen over zichzelf heeft. Het geeft veel meer aan dat de dichter zich identificeert met het volk. En eigenlijk dicht hij het dus in de eerste persoon meervoud. Als hij zegt 'mij' mogen we dus ook lezen 'wij'.

Zoals gezegd is psalm 129 één van de liederen van de opgang. En afgaande op de plek van deze psalm binnen het psalmboekje van de liederen Hamaäloth, komt het einde van de reis naderbij.

Wie deze psalm maakte weten we niet. Het was mogelijk een ouder iemand, want we lezen dat de dichter als het ware even achterom kijkt. Hij kijkt terug naar wat was en denkt terug aan wat hij en wat het volk meegemaakt heeft. Hij denkt aan het feit dat het volk dikwijls benauwd is. Dat is gebeurd door vijanden, door de vele vijanden die het volk gehad heeft en die het volk nog heeft. Kenmerkend is dat de dichter niet een bepaald volk noemt, bijvoorbeeld de Assyriërs of de Egyptenaren. Nee, hij houdt het algemeen, het zijn er velen en het is vaak gebeurd.

Wat het eerste vers betreft is deze psalm zo actueel als het maar zijn kan. Wat heeft het volk Israël allemaal niet moeten verduren. In het oude testament lezen we daar veel over. Maar denk niet dat het daarna opgehouden is. Tot op deze dag zijn zij het, de vijanden, die het volk benauwen. Was het 80 jaar geleden een dictator in Duitsland, vandaag de dag is het een leider in Iran die er geen geheim van maakt te dromen van een totale vernietiging van dit volk. En dat is dus al 'vanaf mijn jeugd' zo zegt de dichter. Hij doelt hierbij niet op zijn eigen kindertijd, maar het gaat hier over de beginjaren van het volk. Toen het hard moest werken onder de farao, in Egypte. Toen is het begonnen, de onderdrukking en het hield niet meer op. Dat de jeugd van het volk in Egypte ligt kunnen we onder andere opmaken uit Hosea 11:1 waar staat: "Toen Israël een kind was, had ik hem lief. Uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen".

En dan de oproep aan de toehoorders van dit lied, zing het mee, ga met mij en doe als mij. Zeg het ook, zeg het toch na. We zien dit vaker in de Psalmen onder andere in Psalm 118 en 124. Alsof een koorleider om een antwoord vanuit de menigte vraagt.

En dan in vers 2 een herhaling van het eerste gedeelte van vers 1. Dit is belangrijk, er wordt de nadruk op gelegd en het geeft nogmaals aan dat het vaker gebeurd is. Het was geen incident, die onderdrukking.

Maar dan komt er nog wat achteraan. Vers 2 eindigt met de woorden "toch hebben ze mij niet overwonnen". Dat was toen niet en dat is nog zo tot op deze dag. Wie aan Gods volk komt, komt aan Hem. Wee die mens en wee dat volk dat Gods oogappel bedreigt.

Vers 1 en 2 kunnen we ook doortrekken naar de moeite die de kerk in alle eeuwen gehad heeft, tot op deze dag. Maar ook hier geldt dan weer het einde van vers 2, de kerk bestaat nog, en dat óndanks ons.

In het derde vers brengt de dichter een voor iedereen, toen en nu, bekend beeld naar voren. Het beeld van een ploeger die een akker ploegt. Het is een beeld waarin de aarde opengereten wordt door de ploeg, zó, zegt de dichter, hebben ze mijn rug geploegd. En hij voegt daar nog aan toe dat ze hun voren lang hebben gemaakt.

Als we kijken naar het woord dat de dichter gebruikt voor 'lang gemaakt' dan zouden we misschien in eerste instantie denken aan een fysiek lange voor, maar beter is het hier om het als lang in de zin van tijd te lezen. Een lange tijd hebben de vijanden voren met hun ploeg gemaakt op de rug van

de dichter. Het zegt iets over het leed dat de vijand aandoet, maar ook over de macht die de vijand heeft.

Ik weet niet hoe dit bij u klinkt, maar toen ik het de eerste keer las, moest ik direct denken aan wat Jezus aan is gedaan door Pilatus. Hij was het die de opdracht gaf om Jezus te geselen. Uit de historie weten we dat iemand gebonden werd aan een geselpaal, de hand en voeten gebonden... en dan geselden ze iemand. Als met een ploeg werden er voren gemaakt. Voren op de rug van een mens die niets verkeerd gedaan had.

Misschien dat deze tekst ook wel een van de redenen is dat de Rooms Katholieke kerk deze psalm zingt op Passion Sunday. Dit is de zondag, aan het einde van de vasten periode, een week voor Palmzondag.

En dan vers 4.

Daar wordt de naam van de HEERE genoemd. Het is de God die een verbond maakte met zijn volk. Hij is het die de touwen van de goddelozen afhakt. Waar moeten we aan denken bij die touwen?

In het Hebreeuws staat het woord abowt (עֲבוֹת), dat zijn touwen. Dit woord wordt ook gebruikt in Psalm 118, als het gaat om het feestoffer dat met de horens aan het altaar gebonden wordt met touwen. Is het een beeld van een volk dat gebonden is, met touwen en dat het vrij komt doordat de HEERE deze touwen afhakt? Ik denk niet. Het ligt meer voor de hand dat de dichter in het beeld van de landbouw bleef en een ploeg met beesten voor zich zag en een God die de touwen afhakte, waardoor het ploegen ophield. Zo kwam er verlossing voor het volk.

In vers 5 zien we als het ware een bede. Laat beschaamd worden... Het gaat over de vijanden, maar nog specifieker, het gaat over 'allen die Sion haten'. Opmerkelijk is dat de dichter hier het woord Sion gebruikt in plaats van het woord 'mij' of het woord 'ons'. Het is dus niet zo dat de bede van vers 5 de wraak van het volk is, maar het is veel meer uit ijver voor God. Want ten diepste wordt niet het volk aangevallen, maar God zelf. Het is óm God dat het volk veel te verduren heeft. Het is ten diepste het gevecht tussen God en de satan.

In vers 6 gaat die bede verder. Laat hen worden als het gras op de daken. Het was niet ongebruikelijk dat op het platteland daken van huizen bedekt waren met aarde. Dit helpt tegen de warmte.

Als die aarde na een bui nat was geworden, kwam er gras omhoog. Maar als het dan warm werd, bleek dat het weinig voedingsbodem had. Het is zoals het zaad dat valt op plekken met keien waar weinig aarde is, waar we

over lezen in Mattheus 13. Het komt op, maar als de zon komt, dan verdort het. Zo is het ook met gras op de daken van de huizen, het is nutteloos geworden.

We lezen daar ook over in vers 7. De maaier kan zijn hand er niet mee vullen. Het is zo kort, zo weinig, zo droog, je hebt er niets aan. En de binder kan er evenmin iets mee. Er is niets nuttigs om samen te binden. Zo bidt de dichter, laat de vijanden nutteloos worden, laat hen verdwijnen, maar op een manier dat ze niet weer gevonden worden.

Uiteindelijk zal dit ook het lot zijn van de vijanden van het volk. God zal zijn volk niet laten varen, zij vallen niet uit Zijn hand. En zo mogen we dat ook geloven voor de Kerk, met een hoofdletter. Hij, de Koning van de kerk zal haar bewaren, tot in eeuwigheid.

Om het laatste vers goed te kunnen begrijpen moeten we weten hoe dat in het oosten ging.

Het is een gezegde, een groet van een voorbijganger die dit zei tegen iemand die aan het oogsten was. Dit gezegde zien we al eerder in de Bijbel terug als Boaz in Bethlehem zijn maaiers ontmoet. Hij zegt: “De Heere is met u” waarop de maaiers antwoorden: “de Heere, Hij zegene u”.

In vers 8 wordt zo nogmaals benadrukt dat de vijanden waardeloos geworden zijn. Niemand die voorbij gaat zal deze groet gebruiken gezien het resultaat van de oogst.

Al met al is het een ernstige psalm. Het is ironisch om te zien dat de vijanden die aan het ploegen zijn aan het begin van de psalm, aan het einde van de psalm zelf een nutteloze oogst zijn geworden.

Een belangrijke vraag die uit deze psalm op ons afkomt is, wat voorbijgangers zullen zeggen als de oogst van ons leven binnengehaald wordt?

Zeggen ze niets, of klinken de woorden uit vers 8:

“De zegen van de Heere zij met u”.

Krijno Verbruggen

De
HEERE
zegene
u!

Even voorstellen

Een nieuw predikantsgezin. Wie zijn wij?

We beginnen maar met de kinderen. Sommige hebben zelf een stukje opgesteld, voor anderen heeft vader wat geschreven.

Hoi, ik ben Sytske, 21 jaar oud (6-12-2001). Ik ben tweedejaars student Food Innovation in 's-Hertogenbosch. Naast school werk ik bij Coroos, een food bedrijf, waar ik werk als werkstudent collega's op het gebied van kwaliteit (QA) ondersteun met administratieve taken. Inmiddels zit ik nu al bijna twee jaar op kamers en woon ik doordeweeks in Vught met leuke huisgenoten. Zo nu en dan ben ik in het weekend thuis. Ik zit bij een christelijke studentenvereniging, Ichthus, waar ik druk mee ben door mijn bestuurstaak. Wat er nu al wel bijna op zit. Ichthus 's-Hertogenbosch is een kleinschalige vereniging waar we leuke activiteiten met elkaar doen en waar ik leuke contacten heb opgebouwd, waarvan een groot deel huisgenoten van mij zijn. In mijn vrije tijd speel ik vaak piano, bak ik graag en vind ik het leuk om creatief bezig te zijn.

Ik ben Corinne (20 jaar, 18-2-2003). Momenteel zit ik in het 2e jaar van de opleiding Management Assistant, dit doe ik in de vorm van werken en leren. Ik werk op het secretariaat bij Van Asselt Adviseurs en Accountants in Driebergen. Mijn hobby's zijn gitaar spelen, panfluiten en afspreken met vrienden. Van ongeveer mijn 13e tot 18e heb ik Complex Regionaal Pijn Syndroom gehad in de ledematen, hier mocht ik gelukkig van genezen. Dat is ook de reden dat ik nog maar net begonnen ben met een Mbo-opleiding, omdat ik door deze ziekte studievertraging heb opgelopen. In het dagelijks leven ben ik daarom voorzichtig met activiteiten

die ik doe. Met name mijn linkervoet is nog steeds erg gevoelig. Activiteiten waarin je makkelijk een misstap / enkelzwickking kan maken of waarbij je veel je voet moet gebruiken doe ik daarom niet. Omdat je als herstelde een kans hebt dat CRPS bij klein letsel terug kan komen.

Alice is 18 jaar (23-7-2004). Ze studeert eerste jaar HBO Civiele Techniek op de HAN in Arnhem. Haar hobby's zijn dwarsfluit spelen, puzzelen en bouwen met LEGO. Ze werkt bij de Albert Heijn op de broodafdeling.

Johannes is 17 jaar (24-3-2006). Hij heeft vorig jaar het VMBO afgerond en leert nu voor kraanmachinist (grondverzet) bij het SOMA college in Harderwijk. Het is een combinatie van werken en leren: steeds acht weken werken en dan twee weken naar school. Hij werkt bij loonbedrijf Zagt.

Alice, Mathilde en Christine

Mathilde is 14 jaar (23-2-2009). Ze zit in het tweede jaar van het VWO op de Driestar in Gouda. Ze vindt het leuk om te werken en heeft inmiddels een baantje gevonden bij de poelier. Ze houdt van voetballen en lekker actief bezig zijn.

Christine is 11 jaar (11-12-2011). Zij is de enige uit het gezin die nog op de lagere school zit, groep 7. Ze heeft niet duidelijke hobby's, maar ze houdt erg van gezelschapsspellen. Gelukkig hebben we daar een hele kast vol van. En ook zij voetbalt graag.

Mijn vrouw, Lianneke komt hier uit de buurt, namelijk uit Breukelen. Ze heeft de pabo gedaan en voor de klas gestaan totdat dit niet meer met een groeiend gezin was te combineren. Zelf ben ik opgegroeid in de stad Utrecht en Houten. Bijna 23 jaar geleden, op 15 juni 2000 zijn we getrouwd. We hebben toen een paar jaar gewoond in Nieuwer ter Aa en Kamerik, voordat we in 2005 de pastorie betrokken in Uddel. Een echte Veluwe gemeente, waar je zo vanuit het dorp de prachtige bossen

van het kroondomein in wandelde. We kwamen er met drie kinderen en vertrokken in 2010 met vijf kinderen naar Langbroek. Daar werd ook nummer zes geboren.

Een andere streek, een lieflijk halfopen landschap van boerderijen, boomgaarden, weilanden en landgoederen. We mochten er 13 jaar wonen, zodat het voor de kinderen echt voelt als de plaats van hun jeugd. We hebben er veel moois ontvangen, maar ook veel ingrijpende dingen meegemaakt. De ingrijpende pijnziekte van Corinne, waar we zo machteloos tegenover stonden, maar waar ze tegen alle verwachtingen in van mocht genezen. Ook mijn vrouw kreeg steeds meer met zorgen te maken. Ze had al verschillende keren in het ziekenhuis gelegen en operaties ondergaan, maar er kwamen ook psychische problemen bij. Ondanks behandelingen, moest ze twee jaar geleden langdurig opgenomen worden vanwege psychoses. Het lukte niet meer om thuis te wonen. De prikkels van gezin en pastorie leven zijn te veel. Daarom woont ze nu in een beschermde woonvorm De Espalier in Kesteren. Dat is aan de ene kant verdrietig en aan de andere kant ook een uitkomst. Het wonen daar doet haar goed. Ze komt elke week één of twee dagen thuis, gewoonlijk rond de zondag. Op het moment ervaart ze een terugslag en daarom is ze nu al een maand niet thuis geweest. Hopelijk keert de stabiliteit weer snel terug. Ze leeft op afstand mee met onze kerkdiensten en voelt zich zeker ook biddend verbonden met haar nieuwe gemeente Vinkeveen. Haar adres is Adriaan van Ostadestraat 62, 4041 HG Kesteren. Ze houdt van creatieve dingen: kaarten maken, borduren en haken.

En uw predikant.....de Heere riep me tot Zijn dienst toen ik in het laatste jaar van het VWO zat. Een studie in de techniek of biologie lag veel meer voor de hand, als je keek naar waar ik goed in was.

Maar de Heere wees een andere weg. Ik heb theologie gestudeerd in Apeldoorn bij de universiteit van de Christelijke Gereformeerde Kerken. Ondertussen was ik erg actief op de reformatorische studentenvereniging Depositum Custodi, waar ik ook mijn vrouw leerde kennen. En ik was toen ook al met allerlei hobby's bezig, want ik hield er niet van om alleen maar met mijn neus in de boeken te zitten. Vogels kijken, orgelspelen, prutsen met elektronica, programmeren op de computer. Met de technische dingen ben ik allang gestopt. Maar nog altijd speel ik orgel en ben ik regelmatig in de (moes)tuin of in de natuur te vinden. Als ik te veel binnen op een stoel

zit, wat je als dominee snel doet, dan word ik somber en lusteloos. Toen ik ooit aankondigde dat ik theologie ging studeren, ontraadde iedereen dat mij, het zou niet bij mijn passen. En toch... na al die jaren ben ik nog altijd dankbaar dat ik predikant mocht worden. Gods wegen zijn hoger dan onze wegen!

Het is een uitdaging om alle rollen te combineren: vader en moeder zijn tegelijk (wat natuurlijk niet kan), de taken van predikant, zorg voor het gezin, mantelzorg voor mijn vrouw. Zonder hulp van de Heere zou het onmogelijk zijn, en Hij schakelt daarbij veel mensen in die ons tot grote steun zijn. We moeten ook hier in Vinkeveen weer ons zorgnetwerk opbouwen en dat heeft wat tijd nodig. We zijn dankbaar voor hoe u als gemeente om ons heen staat. Bidt dat het Woord van God Zijn kracht mag doen in de gemeente.

De impact van het mantelzorgen op het predikantswerk merkt u aan bepaalde dingen:

1. Ik ben nauwelijks in staat om overwerk te doen, wat in het bestaan van een predikant wel gebruikelijk is. Ik kan niet even een week van 50-60 uur maken om een piek op te vangen (bijvoorbeeld bij veel bijzondere diensten of een begrafenis of veel zieken). Zodra er wat bijzonders is, moet ik ander werk uitstellen tot rustiger tijden, bijvoorbeeld het bezoekwerk van 80+ en jubilea. Ik kan zomaar een maand later komen...

2. Doordeweeks wil ik niet meer dan twee avonden weg zijn van mijn gezin. Want ben ik weg, dan zijn de kinderen zonder ouder en zonder aanspraak. Als ik afspraken maak voor een avondbezoek of overleg, dan het liefst om 19:00 uur of om 20:30 uur, zodat ik in ieder geval nog samen met de kinderen een kopje thee kan drinken en hun verhalen kan horen.

3. Alle gaatjes op de dag worden vaak gevuld met gezinsdingen (even een was aanzetten, even het aanrecht opruimen, even aandacht voor een ziek kind, even praten met een kind dat uit school komt enz.). Hierdoor kom ik soms slecht toe aan telefoontjes en afspraken maken. Het is voor mij prettig als u niet schroomt om zelf initiatief te nemen. Denk a.u.b. niet: "de dominee heeft het vast druk, ik bel hem maar niet op", of: "hij zal het wel horen via de kerkenraad". Het is juist prettig als u wél mij belt, dan hoeft ik er zelf niet aan te denken. Als er bijvoorbeeld zorgen zijn, bel gerust: "dominee, we zouden graag een afspraak met u willen maken, want..." Het klinkt wat tegenstrijdig, maar als ú contact zoekt, ontlast dat mij.

We hopen zo een goede start te mogen maken in Vinkeveen. Dat kan alleen in biddende afhankelijkheid van de Heere. Want als de Heere het huis niet bouwt, tevergeefs bouwen de arbeidslieden daaraan. Maar als de Heere meewerkt, gebeuren er dingen die voor ons mensen onmogelijk zouden zijn!

Voor u gelezen.....

Wie niet tot het Woord komt,
waarin de vergeving gevonden wordt,
die kome tot een ander woord,
waarbij hij zijn zonden blijft behouden.

Daar is geen andere weg tot vergeving dan het Woord.
Alleen het geloof en het vertrouwen op Gods Woord doet het.

Maarten Luther (1483-1546)

Column

door Anne Marie de Haan

Ik heb nu toch weer iets leuks ontdekt!!!

Ben altijd al gek geweest op dieren, hamsters, parkieten, cavia's.... de kleinere dieren die je dan gewoon op schoot kunt houden in huis of de wat kleinere tuin.

Mijn wens was altijd om eens eieren van de kip uit te laten broeden in een broedmachine.

Via de "tam tam" in dit dorp hoorde Dirk van der Vliet van mijn lang gekoesterde wens, 's avonds had ik al direct een broedmachine in huis en de dag erna bevruchte kippeneieren.

Het is maar goed dat ik met een man getrouwd ben die dit allemaal gelijk weer prima vindt!

Zo'n broedmachine goed laten werken is nog best een vak apart hoor, denk aan luchtvochtigheid, temperatuur het goed kantelen van de eieren op gezette tijden, nee t valt niet mee!

Maar na drie weken geduldig wachten, of beter gezegd, ongeduldig wachten, hadden we een aantal kuikens! Wat een dotjes!

Van onze zoon kreeg ik een warmte plaat voor in de "kraamkamer" daar gaan ze onder zitten en zo blijven ze lekker warm.

Ik kreeg de smaak te pakken dus nu wilde ik zelf een broedmachine, ik ben namelijk altijd bang dat geleende spullen bij mij kapot gaan, dat wil je niet!!

Van twee van mijn zussen kreeg ik mijn eigen broedmachine cadeau voor mijn verjaardag afgelopen maart.

Dat het een precies klusje is blijkt wel weer want niet alle eieren kwamen uit, sinds vandaag heb ik weer een paar kuikentjes in de bak! Zo schattig! Wat ik ook nooit wist is dat je gewoon bevruchte eieren kunt bestellen. Dat kon ik natuurlijk niet laten dus ook dát heb ik uitgetprobeerd, Inmiddels wacht ik met smart op 15 bevruchte kwarteleieren en hopelijk lopen er dan over een aantal weken van die kleine mini dotjes in de kraambak bij ons thuis!

Binnenkort wordt er buiten in onze achtertuin een mooi kippenhok in elkaar gezet door Hans, dan kunnen de kuikentjes lekker buiten scharrelen en op den duur een lekker vers eitje leggen, die heb ik namelijk nodig voor het bakken van een tulband...

Want dat is die andere hobby van me!

Hartelijke groet, en kom gerust even langs om de kuikentjes te bewonderen! Welkom, nemen we gelijk een plak tulband bij de koffie.

VEERTIG KERKGANGERS IN NIGERIA ONTVOERD

Tijdens een aanval op de Bege Baptist Church in de Nigeriaanse deelstaat Kaduna zijn tientallen mensen ontvoerd. Eén persoon kwam daarbij om het leven. De daders zijn vermoedelijk Fulani-militanten.

De gewelddadige aanval vond plaats tijdens de eredienst op zondag 7 mei. Volgens een van de gemeenteleden was het een ware nachtmerrie. De militanten kwamen in groten getale en droegen automatische wapens bij zich. Minstens veertig mensen werden ontvoerd en één persoon is tijdens de aanval gedood. Vijftien van hen wisten te ontsnappen. Zij bevestigen dat de aanvallers waarschijnlijk Fulani-herders waren.

Losgeld

Er is op dit moment geen contact met de ontvoerders over losgeld of eventuele andere eisen. Met name in het noordwesten van Nigeria is het gebruikelijk dat Fulani-herders losgeld eisen. De familieleden proberen het geld bij elkaar te krijgen en worden hierdoor arm.

Daarnaast hebben de aanvallen en ontvoeringen traumatiserende gevolgen voor de gelovigen. Deze worden in veel gevallen onderworpen aan emotioneel, fysiek en seksueel misbruik.

Vijf jaar gevangenschap

De meest heftige christenvervolging in Nigeria vindt in het noorden plaats. In de afgelopen twee maanden zijn al minstens vijftig christenen gedood in Kaduna. Daarnaast zijn vele huizen en kerken in brand gestoken. **Nigeria** staat op de zesde plaats van de **Ranglijst Christenvervolging**.

Militante groeperingen als Fulani-herders, maar ook Boko Haram en ISWAP gebruiken veel geweld tegen christenen. Leah Sharibu is een van deze christenen. Vijf jaar geleden werd zij samen met 108 andere christelijke schoolmeisjes ontvoerd door Boko Haram. Leah zit vandaag de dag nog steeds gevangen omdat zij haar geloof niet wilde opgeven. Zondag 14 mei is ze jarig en wordt dan twintig jaar.

Ondanks dat Leah haar verjaardag opnieuw in gevangenschap moet vieren, heeft haar moeder een rotsvast vertrouwen in God. “Wij bidden voor haar; niets is te groot voor God om te doen. Ik weet dat ze op een dag terug zal komen”, aldus **Rebecca Sharibu** (zie foto).

Bevrijding

Het Nigeriaanse leger bevrijdde eind april twee meisjes die in 2014 waren ontvoerd bij de geruchtmakende overval op een school in Chibok. Boko Haramstrijders namen toen 276 schoolmeisjes mee; de meesten van hen waren christen. Ruim de helft kwam later weer vrij, maar nog steeds worden er zo’n honderd meisjes vermist.

Waarschijnlijk zijn de meesten van hen gedwongen te trouwen met een Boko Haramstrijder. Ook de twee vrouwen die afgelopen zaterdag zijn gered, waren getrouwd en zelfs hertrouwd. Beiden zijn inmiddels moeder van respectievelijk één en drie kinderen.

Vorm een biddende eenheid voor onze vervolgte broers en zussen. Bid voor hen die vervolgd worden, gevangen zijn genomen, voor hen die hun familieleden moeten missen. Doe je mee? Samen als één Kerk van Christus dragen wij onze vervolgte broeders en zusters zoals Leah op in gebed. Jouw gebed en steun is een geweldige bemoediging voor hen

Ingezonden door Wim Mur

Preekrooster Maria-Oord

2-jul Dhr. R. Verkaik

6-aug Ds. J.C. Wijngaard

3-sep Ds. B. van den Oord-Vader

Alles heeft zijn tijd en beloop

Dat is de aanhef boven Prediker 3. Iets dat we nog dagelijks om ons heen zien gebeuren op allerlei terrein.

In Ons Kerkblad heeft u kunnen lezen dat de kerktelefooncommissie opgeheven is. Dit is een mooi moment om even terug te kijken naar iets wat **67** jaar geleden is begonnen en nu tot een einde is gekomen.

Aanvankelijk is het werk gestart met het oprichten van het Verjaringsfonds op initiatief van ds. T. Langerak in 1955. Het doel was: *"De mogelijkheid te onderzoeken en trachten te verwezenlijken om onze zieken en bejaarden in het bezit te stellen van kerktelefoon"* (zie Rond de Vinkeveense kansel pag. 64). Op 22 november 1956 kon de kerktelefoon, via de PTT leiding, in gebruik worden genomen. De (meestal) dames van het Verjaringsfonds bezochten trouw de jarigen in hun wijk met een kaart en het bekende groene busje en zorgden zo voor inkomsten om de kosten te kunnen dekken. De PTT vroeg een maandelijks abonnement per aansluiting en de aansluitkosten waren ook niet gering. De luisteraars kregen een busje om zo mee te kunnen doen met de collecten die in de kerk gehouden werden. De hele administratie rond het Verjaringsfonds en de financiën van Kerktelefooncommissie en Verjaringsfonds was onder beheer van een commissie die bestond uit 7 leden. Volgens het reglement uit 1966 was dat één lid uit de kerkenraad, dit was meestal een diaken, één lid uit de kerkvoogdij en vijf leden die op voordracht van de commissie benoemd werden door de kerkenraad. Een van de trekkers van het eerste uur was b.v. juffrouw Mulder. Zij zorgde, later samen met Nel Vossestein, voor de lijsten met jarigen.

Dhr. W(illem)Strubbe leegde jarenlang elke drie maanden de busjes bij de collectanten. Dit werd ter plekke aan de keukentafel geteld en de opbrengst in een schrift genoteerd, met een handtekening van de collectant. Later kwamen de collectanten naar een centraal punt meestal bij iemand thuis en werden de busjes gelegeerd en geteld. Ik vond nog een schrift met de opbrengsten, in 2004 b.v. haalden 14 collectanten € 2.084,46 op. De busjes

van de luisteraars werden elke drie maanden omgewisseld en deze busje werden door de commissie geteld. In 1984 hadden we 28 aansluitingen met een opbrengst in dat jaar van 7.035,30 (gulden). Wat er overbleef na de kosten werd verdeeld tussen Diaconie en Kerkbeheer. Soms werd er wel eens een speciaal doel gesteund. Ooit is een loper op de kanseltrap betaald. Ook zijn er donaties gegaan naar het comité Verenigingsgebouw voordat het nieuwe gebouw er stond. Het tellen van de busjes was een soort ritueel. Aan de Julianalaan, bij Nel Vossestein, gingen de gordijnen dicht als het geld op tafel kwam. Iedereen had zijn eigen geldsoort om te tellen. Aan het eind werd alles opgeteld en genoteerd in het kasboek en ging de penningmeester met de "buit" naar huis om het later in de week op de bankrekening te storten. De gastvrouw zorgde voor lekkere koek en een glaasje fris toe. In de jaren negentig begon het netwerk van de PTT te piepen en te kraken. We hebben toen een spriet op de kerk gekregen en we konden uit gaan zenden via de ether. De bekende vierkante kastjes kwamen in huis. Met dit systeem kon er snel ingespeeld worden op een vraag om kerktelefoon en was een kortdurende vraag ook geen probleem. Voor die tijd moesten de bandrecorder en later de cassettebandjes deze gaten opvullen. Deze kastjes werken nog steeds! Doe ze a.u.b. niet weg maar lever ze in bij de diaconie als u ze niet meer gebruikt.

Inmiddels worden de kerkdiensten gestreamd en kan bijna iedereen de diensten live volgen. Het aantal busjes wat onderweg was daalde jaarlijks. De commissie was inmiddels gekrompen tot 4 personen. Tijd om te kerktelefooncommissie op te heffen en de baten te verdelen onder Diaconie en Kerkbeheer. Het Verjaringsfonds gaat al een tijdje verder onder de naam Felicitatiedienst en zorgt ervoor dat u met uw verjaardag een kaartje in de bus krijgt.

Een woord van dank aan allen die op enigerlei wijze hun bijdrage hebben geleverd aan deze activiteiten. Op welke manier ook. Het was iets wat vier keer per jaar terugkwam en waar gemeenteleden elkaar ontmoeten. Laten we er met elkaar voor zorgen dat de mensen die niet meer in de kerk kunnen komen en het verenigingsleven niet meer bij kunnen wonen niet vergeten worden. Zij horen er ook bij! Avondklanken en Gemeenteklanken zijn hiervoor kanalen om te laten weten dat we aan ze denken.

Gerrie Schreurs

Bibliotheek

Op de zolder van gebouw Maranatha is de bibliotheek gevestigd.

De bibliotheek is **alleen** iedere woensdagavond open van:

19.00 - 20.00 uur. Welkom!

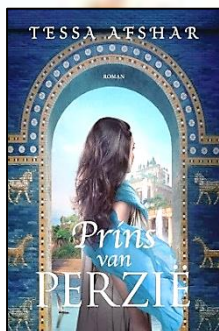
U of jij betaalt voor boeken, € 0,25 per week.

Tijdens het uitleenuur:

- **Woord en Daad postzegels te koop.** (voor hetzelfde tarief elders)
- Maar ook prachtige **zelfgemaakte fotokaarten** van € 0,50 per stuk, bij ons op de bieb te koop voor **Albanië!**

NIEUWE BOEKEN VOOR VOLWASSENEN

Tessa Afshar: Prins van Perzië

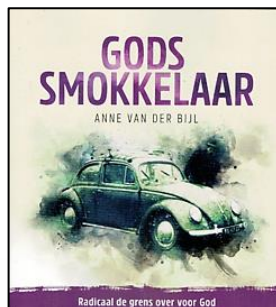

Wanneer de Joodse Keren wordt verkocht door haar familie, die in ballingschap is in Babylon, komt ze bij Daniël terecht. Daar ontwikkelt zij zich tot beste schrijfster. Daarnaast kreeg ze van de zonen van Daniël en hun beste vriend Jared les in zwaardvechten. Na een tragisch ongeluk wordt zij weggestuurd en krijgt een bijzondere opdracht om een herdersjongen in het geheim de talen te leren spreken en schrijven. De jongen wordt beloofd een mooi paard te berijden. Jared en Keren nemen deze jongen in bescherming.

Zal hij degene weleens kunnen zijn die hun volk naar de vrijheid zal leiden?

Anne van der Bijl: Gods smokkelaars (Boek gekregen van iemand.)

Oprichter van Open Doers die door Gods stem te volgen op de meest onverwachte plekken terecht kwam. Anne nam grote risico's om Bijbels en bemoeiding te brengen bij vervolgte christenen. Zijn missie was gevaarlijk, vol van geloof en doorspekt met wonderen.

NIEUWE DELEN VAN:

Bert Wiersema: Detectivebureau: Iris en Ko:

Voor de jeugd wit/blauw bandje.

Helaas is deel 15 niet meer leverbaar!

Case 16: Het verhaal van het vreselijke Vissenvergif

Case 17: Het wondermiddel van Wilhelmina Wengeweer

Case 18: Het adembenemende afscheidscadeau van Arie Smith

Case 19: Het merkwaardige modelspoorbaan mysterie

Deel 20: Het geheim van het prullenpakhuis

Voor u gelezen.....

De weg der zaligheid is altijd dezelfde geweest.

Niemand is ooit door goede werken zalig geworden.

De rechtvaardige heeft altijd door het geloof geleefd.

Deze waarheid heeft niet de minste verandering ondergaan.

Ze staat onwrikbaar vast, ze is altijd dezelfde,

zoals God Die ze sprak Dezelfde is.

Charles Haddon Spurgeon (1834-1892)

Van mond tot mond

door Debora de Haan

In deze Leidraad kunnen we wat meer kennismaken met Corina van Sligtenhorst, aan de hand van een aantal vragen die ik haar stelde komen we wat meer te weten over wie ze is en wat ze doet.

Corina is een vrouw met veel bezigheden, druk in de weer, maar een rode draad in haar leven is wel dat ze graag iets doet voor een ander, dienen dus! Een prachtige eigenschap en dat maakt dat we wel iets meer over, en van, haar willen weten!

Dus op de eerste vraag: wie is Corina van Sligtenhorst, vertelt ze het volgende...

Het is niet zo heel moeilijk toch? Wie ben ik... de meeste gemeenteleden zullen mij vast wel kennen maar toch, ik ben geboren op 16 juni 1974 aan de Oudhuijzerweg in Wilnis als oudste van vijf kinderen.

Tot mijn 25^e heb ik in Wilnis gewoond, waarvan de laatste ruim vijf jaar met Chris.

In 1994 zijn we getrouwd en we woonden toen in een heel gezellig klein huisje naast de hervormde kerk. Daar zijn onze oudste twee kinderen geboren, Lyanne en Berry.

Met twee kinderen werd dat huisje wel erg klein dus we zijn op zoek gegaan naar een iets grotere woning en als dat zou lukken, graag een koopwoning. Maar omdat Chris nog maar heel kort voor zichzelf werkte als hovenier, was het lastig een hypotheek te krijgen. Dat maakte dat we geduld moesten hebben en dus nog even in dat kleine, knusse huisje naast de kerk moesten blijven wonen.

Maar in de zomer van 1999 was ik op de rommelmarkt in Vinkeveen en daar sprak ik mijn oom, Nico Verbruggen, hij zei: ik heb een baan voor je en een huis voor jullie.

De huidige bewoners van het, toen nog, Verenigingsgebouw wilden gaan stoppen en hij dacht dat dát echt iets voor mij zou zijn om het gebouw te

gaan beheren! Van het één kwam het ander en zo zijn wij in november naar Vinkeveen verhuisd.

Het werk in het gebouw gaf mij enorm veel voldoening. Het verzorgen van feestjes was natuurlijk heel leuk, maar ook het verzorgen en bedienen tijdens begrafenissen vond ik heel waardevol.

Je kunt op die momenten zoveel betekenen voor mensen met veel verdriet om het gemis van een geliefde, dat is echt heel fijn.

Soms viel het ook weleens tegen hoor, en dan baalde ik ook wel, bijvoorbeeld als het gebouw zo slordig en vies achtergelaten werd na een club of verenigingsavond, ik houd er juist van om het netjes en schoon te houden.

In die tijd kreeg Chris het ook steeds drukker en hij maakte lange werkdagen, daardoor konden we, begin 2003, een groot bedrijfspand kopen waar we boven konden wonen.

We waren erg bezig met het leven hier en nu, veel geld verdienen, mooi huis, mooie auto enz. enz.

Maar dit was niet wat de Heere wilde, er kwam een dikke streep door onze plannen, want door een schokkende en ingrijpende manier werd ons leven stilgezet en werd alles waar wij zo druk me waren onbelangrijk.

De vraag: „hoe kunnen we rechtvaardig voor God verschijnen” kregen we op ons hart! Hoe dan verder....

We hadden wel dat grote pand gekocht en we waren al flink aan het klussen, het leek allemaal onbelangrijk. Toch zijn we er, na een lange verbouwing, in 2006 gaan wonen. Een prachtig huis, dat wel, maar wat stelt het voor in het licht van de eeuwigheid?

We hebben er ook wel hele goede jaren gehad, onze Hanna is daar geboren in 2008, een prachtig cadeau!

Maar hoe is dat? Als je man werkt als hovenier en daarnaast een studie theologie volgt...Is dat voor jullie niet pittig?

Tja, vertelt Corina verder....

Chris was steeds meer bezig met het idee dat hij die studie moest gaan volgen, ik was daar helemaal niet zo enthousiast over kan ik je vertellen, ik als domineesvrouw... dat zag ik niet zo voor me.

En daarbij kwam ook nog dat het financieel ook erg zwaar zou worden. Chris moest vol blijven werken om ons dure huis te betalen.

Maar de roep werd steeds duidelijker en op een gegeven moment konden we er niet meer onderuit en wisten we zeker, dit komt van de Heere! Zo rond 2010 is Chris een traject gestart wat tot op deze dag nog niet is afgerond.

Het is zeker heel intensief, voor Chris, maar ook voor ons. Het hele gezin merkt dit natuurlijk. Al kan ik door genade zeggen dat we volkomen achter hem staan, en ik probeer hem te steunen waar ik kan!

In het begin was ik er erg sceptisch over, maar de Heere heeft mij ook veranderd en daardoor mag ik inzien dat de roeping van Chris, ook mijn roeping is.

Maar dat grote, dure huis, daar moesten we wel vanaf, dat was financieel gewoon niet meer te doen.

Gelukkig wonen we nu in een “normaal” huis in Zuiderwaard.

Het is niet altijd makkelijk om van een behoorlijk luxe leven terug te moeten naar “minder”. Maar als ik er, bijvoorbeeld, onze burens over spreek dan begrijpen ze niets van de keuzes die wij hebben gemaakt, wij mogen ervaren dat de Heere voor ons zorgt, elke dag! We hebben meer dan genoeg!

Inmiddels werk je zelf ook in Maria-Oord. Kun je ons daar ook iets van vertellen? Wat doe je daar zoal?

Ja, zo vertelt ze, sinds juni 2021 ben ik werkzaam in Maria-Oord als zorgassistent. Daar hoor je al een beetje wat mijn werk zoal inhoud...

Ik ondersteun het verplegend personeel in de zorg van cliënten die bij ons revalideren. Het lijkt erg op de rol van een gastvrouw.

Ik zorg voor het eten en drinken van onze bewoners en ik houd de huiskamer schoon en gezellig, kortom, ik probeer het verblijf van onze bewoners zo fijn mogelijk te maken!

Ik besef, ook door mijn werk daar, dat we leven in een gebroken wereld.

Als je zo Corina hoort vertellen dan vind ik dat er een bepaalde rode draad naar voren komt, het woord “dienen” blijft maar in mijn hoofd komen. Corina is een dienende gastvrouw, past die rol ook bij haar, vraag ik haar...

Die constatering klopt wel, zo zegt ze,

Mijn werk in Maria-Oord heeft best wel overeenkomsten met het werk dat ik deed in Maranatha en soms nog doe!

Aandacht voor mensen in nood, een luisterend oor, een bemoedigend woord, ja ik haal daar veel voldoening uit. Dit werk past mij!

Jullie hebben inmiddels ook een prachtige kleinzoon, Nathan.

Ja, zegt Corina, een prachtig mooi mannetje!! Eke woensdag mag ik op hem passen, dat doe ik zo graag, we genieten van hem!

Ons gebed is ook dat hij al jong de Heere mag liefhebben, Hem mag kennen en naar Hem mag verlangen. Dat de Heere ook in de komende generaties zal werken met Zijn liefde en genade.

Straks zal Chris, D.V. afstuderen en wellicht een beroep krijgen om predikant te worden, dat lijkt mij ook spannend om huis en haard weer achter te laten en te vertrekken naar een gemeente elders.

En dan daar ook, in zekere zin, gastvrouw te zijn. Best een stap, dit zal soms ook wel spanning geven voor het gezin?

Nou, ondertussen is het best een onzekere tijd in ons gezin. Zoals het er nu uitziet, zit Chris zijn taak als pastoraalwerker in Nieuwer Ter Aa er binnenkort op. En wat dan?

Dat zijn best wel lastige vragen, de studie vergt nu best veel van Chris. Zijn hoveniersbedrijf is, nagenoeg, verleden tijd. Maar de roeping van de Heere is overduidelijk en daarom geloof ik dat het goedkomt.

Toch neemt het verlangen naar het afronden van de studie toe.

We kunnen niet in de toekomst kijken, gelukkig ook maar, de Heere weet al onze vragen en kent onze zorgen.

Er zullen op Zijn tijd deuren gesloten worden en andere deuren opengaan, maar wel op Zijn tijd en als Hij dat wil!

Misschien, en dat hoop ik van harte, zal ik dan toch de vrouw van de dominee zijn. En als het dan zover mag komen zal ik, net zoals een oud predikant altijd zei, zeggen: „ de achterdeur staat altijd open”.

Ik hoop dat mensen zich dan welkom weten en zich bij ons thuis voelen, dat ze weten dat wij naar ze luisteren en dat we mensen steunen waar dat nodig is.

Dominee Simons noemde mij weleens Martha, ik hoop dat ik echt op haar mag lijken, ‘k zeg haar belijdenis van harte na: „ ja Heere, ik geloof dat U de Christus bent, de Zoon van God, Die in de wereld komen zou”(Joh. 11:27)

Degenen die het kerkelijk nieuws wat volgen zullen al wel weten dat er, binnen de PKN, ontwikkelingen gaande zijn die ervoor zorgen dat kerkelijk werkers met een HBO opleiding toegelaten kunnen worden tot het ambt van dominee. Dat heeft bijvoorbeeld te maken met een tekort aan predikanten.

Als dat doorgaat dan is Chris al ruimschoots klaar met zijn studie, daar hopen we op en daar bid ik om, het is zo’n lange weg!

Aan het eind van dit openhartige gesprek vroeg ik aan Corina of ze de gemeente nog iets zou willen meegeven...

Wees standvastig, onwankelbaar en steeds overvloedig in het werk van de Heere.

Wees getrouw onder het Woord en laat de Bijbel de leidraad zijn in het leven.

Mijn gebed is dat als de Heere terug zal komen op de wolken er nog een christelijke gemeente gevonden zal worden in Vinkeveen, de gemeente waar ik van ben gaan houden in de achterliggende jaren.

Een gemeente waar we zoveel hebben meegemaakt, waar we lief en leed hebben gedeeld.

Van harte wens ik u en jullie allemaal Gods zegen toe voor nu en de onbekende toekomst!

De HEERE zegene u en behoeft u;
de HEERE doe Zijn aangezicht
over u lichten en zij u genadig!
De HEERE verheffe Zijn aangezicht
over u en geve u vrede.

OEKRAÏNERS

De Oekraïners, die verhuisd zijn naar de Beuk vanwege de komst van ds. Barth en zijn gezin naar de pastorie, hebben hun draai kunnen vinden op Herenweg 82.

Zoals jullie hebben kunnen lezen in de vorige Leidraad heeft de donderdagmorgenploeg, bestaande uit vrijwilligers van onze gemeente, de tuin en de struiken rond het huis stevig gesnoeid. Na het natte voorjaar en enkele mooie zonnige dagen moest het gras in het gazon echter nodig gemaaid worden. Dhr. Winterkorn, een van de eigenaren van de Beuk, heeft aan de bewoners een uitgebreide instructie van de motormaaier gegeven en daarna konden zij aan de slag, zoals te zien is op de bijgaande foto.

Hoewel de veiligheidssituatie in Oekraïne in vele delen van het land nog steeds slecht is, denken diverse vluchtelingen toch aan terugkeer naar hun geboortegrond. Ook Oekraïners in Vinkeveen hebben die verlangens gevoeld en in de achterliggende weken hebben 5 personen die in Vinkeveen verbleven, de terugreis ondernomen.

We hopen en bidden dat:

- De vluchtelingen die een tijdje bij ons hebben gewoond, nu veilig zijn in Oekraïne en ondanks het feit dat oorlogsgeweld nog steeds doorgaat, gelukkig zijn bij hun familieleden ter plekke.
- De oorlog snel ten einde is en dat het spoedig veilig genoeg is voor hen die ook nog willen terugkeren naar hun dierbaren in Oekraïne.

Bidt u met ons mee.!

“DE GRAADMETER”

Terugziende op de mooie Belijdenisdienst van 2 april jl., waarin 7 jonge mensen belijdenis van hun geloof aflegden, moest ik denken aan een belijdenis uit de kerkgeschiedenis; een belijdenis van twee jonge mensen in het jaar 203 na Christus. Het betreft de rijke voorname Perpetua en Felicitas, haar slavin. Omdat zij de keizer geen goddelijke eer wilden bewijzen en zich bekeerd hadden tot het christendom werden ze gevangen genomen. Ze beschrijft in haar *‘Passio sanctarum Perpetuae et Felicitatis’* hoe haar vader haar smeekt het geloof af te zweren om zo haar leven te redden: maar Perpetua en Felicitas laten zich niet ompraten. Op 7 maart 203 werd hun vonnis voltrokken. De list om Perpetua afvallig te maken door haar nog kleine zoontje in haar armen te leggen mislukte. Hoewel haar moederhart schreeuwde om haar kind, kozen Perpetua en haar slavin voor de verachte Jezus. De deuren van de arena van Carthago werden geopend, en een wilde koe stormde op hen af. Het lukte het beest echter niet om hen te doden waarna ze met het zwaard om het leven worden gebracht.

Na de uitstorting van Gods Geest met Pinksteren zijn de apostelen de landen doorgegaan om het grote nieuws te verkondigen van de opgestane Heiland, die echt Leven geeft in de vergeving van de zonden. Door geloof in Hem als de Zoon van God.

Het christendom gloorde. Na een bloeitijd waarin het zuiver Woord van God werd verkondigd, kwamen er dwalingen en werd de kerk wereldkerk en oppermachtig. Hoewel Jezus zei: ‘Mijn koninkrijk is niet van deze wereld’, was de kerk superieur. Het Woord van God werd hieraan ondergeschikt. Alleen de priesters waren bevoegd om Bijbels onderwijs te geven. Er stonden mannen op die hier tegen ageerden. De Bijbel werd een verboden boek, vervolgingen barsten los. In heel Europa hebben bij tienduizenden de Waldenzen, de Hussieten, de Hervormers, de Hugonoten en de Schotten geleden onder de macht van inquisitie waardoor zij zijn omgebracht.

De duivel verhuist met elk tijdperk mee. Achter het toenmalige ijzeren gordijn was en is de Bijbel soms nog steeds een verboden boek. In Noord-Ko-

rea, China, Eritrea, Iran, Afghanistan en vele andere landen worden christenen vervolgd. De geheime politie is een gewillig werktuig om opsporingen te verrichten.

Maar als wij Christus willen volgen, moeten wij rekening houden met smaad en vervolging. De woorden van Jezus blijven actueel: "Zij hebben mij gehaat en zij zullen ook u haten. Ze hebben Mij vervolgd, zij zullen ook u vervolgen" (Joh. 15)

Of het dictators zijn of de religie van de Islam of van het Hindoeïsme, één ding hebben ze gemeen: van Jezus moeten ze niets hebben. En ook niet van zijn volgelingen. Meer dan 300 miljoen christenen worden op dit moment vervolgd.

Welke 'graadmeter' moeten wij hanteren, als ons de vraag gesteld wordt: "Wat is Jezus u waard?"

G. Kroese

Agenda D.V. 3e kwartaal 2023

Datum	Tijd	Onderwerp	Omschrijving
2-jul	09:30	Kerkdienst	ds. L.M. Jongejan (Ede)
2-jul	18:30	Kerkdienst	ds. P.G. Oskamp (Waverveen)
2-jul	20:00	Zingen bij het orgel	
5-jul	19:00	Bibliotheek	
9-jul	09:30	Kerkdienst	ds. C.J. Barth
9-jul	18:30	Kerkdienst	ds. C.J. Barth
10-jul	14:00	Huwelijksdienst Jan en Jasmijn	
11-jul	10:00	VBW	Bijbelverhaal, zingen en knutselen
11-jul	19:00	VBW bazaar	
12-jul	10:00	VBW	Bijbelverhaal, zingen, knutselen, eten en spelmiddag
12-jul	18:00	VBW jongerenavond 12+	met spreker incl. patat en snacks
13-jul	10:00	VBW	Bijbelverhaal, zingen, knutselen, eten, theatervoorstelling
13-jul	18:00	VBW jongerenavond 12+	met BBQ, met gezellige activiteit
14-jul	10:00	VBW	Bijbelverhaal, zingen en knutselen
14-jul	18:00	VBW slotavond	met BBQ voor ouders, kinderen en medewerkers
16-jul	09:30	Kerkdienst	ds. C.J. Barth - VBW welkomstdienst
16-jul	18:30	Kerkdienst	ds. P. Vernooij (Lekkerkerk)
19-jul	19:00	Bibliotheek	
23-jul	09:30	Kerkdienst	ds. C.J. Barth
23-jul	18:30	Kerkdienst	ds. D.J. Budding (Waarder)
26-jul	19:00	Bibliotheek	
30-jul	09:30	Kerkdienst	prop. A. van der Werf (Amersfoort)
30-jul	18:30	Kerkdienst	ds. C.J. Barth
2-aug	19:00	Bibliotheek	
6-aug	09:30	Kerkdienst	ds. K.C. Kos (Lunteren)
6-aug	18:30	Kerkdienst	ds. A.A.W. Boon (Veenendaal)
6-aug	20:00	Zingen bij het orgel	
9-aug	19:00	Bibliotheek	
13-aug	09:30	Kerkdienst	ds. P. Molenaar (Lunteren)
13-aug	18:30	Kerkdienst	ds. H.G. van der Ziel (Waarder)
16-aug	19:00	Bibliotheek	
20-aug	09:30	Kerkdienst	dr. J. Kommers (Ermelo)
20-aug	18:30	Kerkdienst	ds. J. ter Maten (Kesteren)
23-aug	19:00	Bibliotheek	
27-aug	09:30	Kerkdienst	ds. C.J. Barth - Voorbereiding H. Avondmaal
27-aug	18:30	Kerkdienst	ds. J. Domburg (Aalst)
30-aug	19:00	Bibliotheek	
31-aug	19:30	Censura Morum	
31-aug	20:45	Voorbereidingskring	

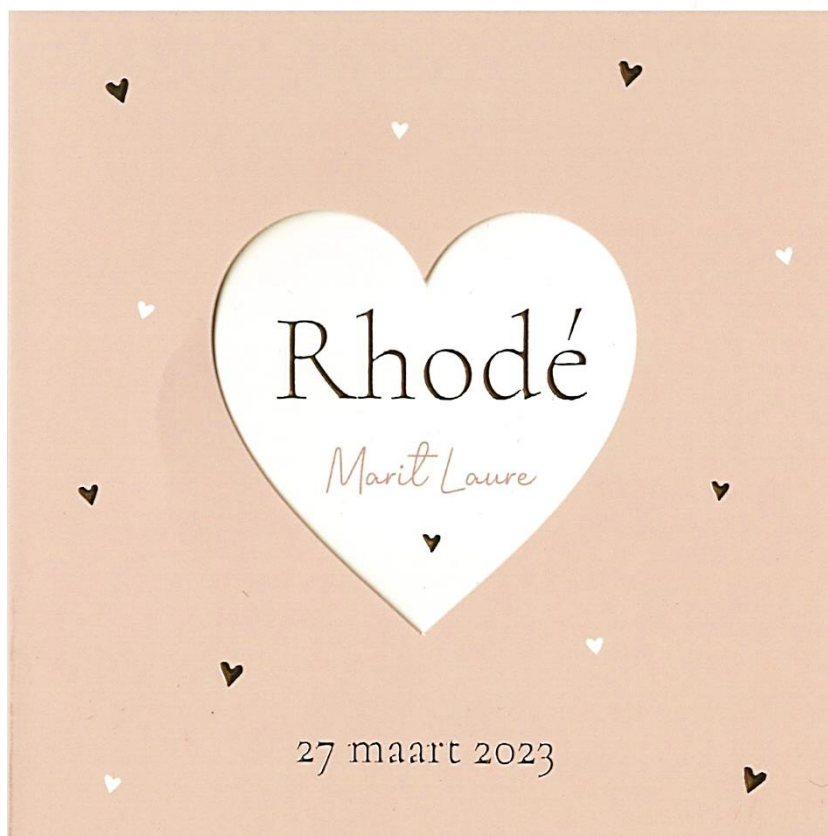
Vervolg agenda D.V. 3^e kwartaal 2023

Datum	Tijd	Onderwerp	Omschrijving
3-sep	09:30	Kerkdienst	ds. C.J. Barth - Viering Heilig Avondmaal
3-sep	18:30	Kerkdienst	ds. C.J. Barth - Nabetrachting Heilig Avondmaal
3-sep	20:00	Zingen bij het orgel	
6-sep	19:00	Bibliotheek	
10-sep	09:30	Kerkdienst	prop. A.R. van Asselt (Baarn)
10-sep	18:30	Kerkdienst	ds. G.M. van Meijeren (Zeist)
13-sep	19:00	Bibliotheek	
13-sep	19:30	Kerkenraadsvergadering	
16-sep	13:00	Gemeentedag	
17-sep	09:30	Kerkdienst - Opening winterwerk + PB	ds. C.J. Barth
17-sep	18:30	Kerkdienst	ds. C.J. Barth
20-sep	19:00	Bibliotheek	
24-sep	09:30	Kerkdienst	ds. C.J. Barth
24-sep	18:30	Kerkdienst	ds. A.J. Treur (Bodegraven)
27-sep	19:00	Bibliotheek	

Mutaties ledenbestand

Naam	Adres	Omschrijving mutatie	Maand
dhr. L. Oudshoorn	Demmeriksekade 9	overleden d.d. 27 feb. 2023	feb-23
mw. H. Oudshoorn-Soede	Herenweg 69A (Vinkenoord app. 1220)	verhuisd vorig adres Demmeriksekade 9	mrt-23
mw. L.N. Brockhoff	Veldhuisweg 5	overgeschreven vanuit Morgenster	mrt-23
dhr. R.M. Plomp	Uitweg 29A	overgeschreven naar Herv. Gem. Wilnis	mrt-23
dhr. C.J. Barth	Herenweg 203	nieuw binnengekomen vanuit Langbroek	mrt-23
mw. C.G. Barth	Herenweg 203	nieuw binnengekomen vanuit Langbroek	mrt-23
mw. A.M. Barth	Herenweg 203	nieuw binnengekomen vanuit Langbroek	mrt-23
dhr. J.C. Barth	Herenweg 203	nieuw binnengekomen vanuit Langbroek	mrt-23
mw. M.C. Barth	Herenweg 203	nieuw binnengekomen vanuit Langbroek	mrt-23
mw. C.H. Barth	Herenweg 203	nieuw binnengekomen vanuit Langbroek	mrt-23
dhr. R. Blonk	A.H. Kooistrastraat 7 Nieuwveen	Belijdenis d.d. 2 apr. 2023	apr-23
mw. L.N. Brockhoff	Veldhuisweg 5	Belijdenis d.d. 2 apr. 2023	apr-23
mw. N.E.S. de Haan	Demmerik 110	Belijdenis d.d. 2 apr. 2023	apr-23
mw. J.I. Kroese	Demmerik 94A	Belijdenis d.d. 2 apr. 2023	apr-23
mw. D.M. Kroese	Demmerik 94A	Belijdenis d.d. 2 apr. 2023	apr-23
mw. F.W. van der Linden	Groenland 47	Belijdenis d.d. 2 apr. 2023	apr-23
dhr. J.J. van der Vliet	Loopveldweg 22	Belijdenis d.d. 2 apr. 2023	apr-23
Rhodé Kroese	Achterbos 8	geboren d.d. 27 maart 2023	mrt-23
mw. J.A. Barth-v. Nieuw Amerongen	Adriaan van Ostadestraat 62, Kesteren	voorkeurlid van onze gemeente geworden	apr-23
mw. S.A. Barth	Taalstraat 152, Vught	voorkeurlid van onze gemeente geworden	apr-23
dhr. M. van der Horst	Herenweg 51	verhuisd; vorig adres Achterbos 65	apr-23
dhr. P.E. Faber	adres onbekend	verhuisd; vorig adres Botsholse dijk 2	apr-23
mw. A.E.M.R. Koolmoes	Achterstraat 24 C1 Woerden	verhuisd; vorig adres Demmerik 92D	apr-23
dhr. J. Mur	Zwanenhof 1	overleden d.d. 13 mei 2023	mei-23
Rhodé Kroese	Achterbos 8	gedoopt d.d. 28 mei 2023	mei-23
dhr. H. Borst	Achterbos 11/Maria-Oord	overleden d.d. 3 juni 2023	juni-23

Dankbaar en blij zijn wij met
de geboorte van onze prachtige dochter

Trotse ouders
Johan en Nadine Kroese

HET KINDERHOEKJE

met puzzel, Wilma's natuurbelevissen, kleurplaat, recept en lied

Woordzoeker

Zoek de woorden en streep ze door!

Z Y V A K A N T I E D N L J G B
A W G L R L X M P R B M P L N Y
N J G P U K Y G N N N B M K J R
D J N N E C E P N R B D Q P Y N
R J L N E T H O M R L J Y L P N
V L R E Y O Z T D E J S I U H T
B G V M Q V R M B D Z E E Z S P
Y R K M N Z J G P E N Y Y E Y Y
S J Q E R I V I E R D A J L L W
D R D W D A B M E W Z S H E A K
N R E Z M D D X J D J L K R A T
A E E D Y Q J N W I J R M N M R
R T S M N N Y L Q A O L O B R Y
T L V S O I P Q T N T M Z K P D
S M P V I Z L V S N D E D T Z M
V R V B M V G V V R W P R Q L M

zomer	vakantie	zwembad
warm	vlinders	luchtbed
ijsjes	pet	snorkel
water	groen	kano
zee	zwemmen	rivier
zand	huisje	vissen
zon	handdoek	strand

De velden zijn bedekt met kudden
De heuvels zijn bekleed
Met halmen die van Zwaarte schudden
En lonen landsmans zweet

Als de zomer aanbreekt en je fietst op een mooie dag van het ene dorp naar het andere, kijk je uit over de uitgestrekte velden.
Op die velden lopen de koeien en de schapen...ze genieten ervan om buiten te zijn met dat lekkere weer en grazen rustig door.

Daarnaast zijn er velden voor de akkerbouw. Ik zie velden met goudgeel graan, maar ook met mais. Het mais begint al weer aardig lang te worden. Verder suikerbieten en uien. Maar ook velden met boerenkool en spruitjes worden in de buurt verbouwd.

De boeren wachten op het moment dat de producten geoogst kunnen worden en uiteindelijk op een goede opbrengst. Daarin zijn zij afhankelijk van het weer....maar niet minder van de zegen van de Heere, de Grote Landman, Die de zender is van het weer!

En dan is het vervolg van Psalm 65 vers 9 gelijk van toepassing:

Zij juichen elk op zijne wijze
Uw lof klimt uit het stof
Zij zingen, Uwe naam ten prijze
Uw goedheid en Uw lof.

De zomer is altijd weer een mooie tijd om bijvoorbeeld eens goed op te letten welke vlinders je kunt ontdekken. In onze omgeving zijn er best heel wat soorten te ontdekken.

Een hele bekende is het koolwitje, de witte vlinder met wat zwarte vlekken op de vleugels. Bijna iedereen heeft het beestje wel eens een keertje gezien. Het

diertje dankt zijn naam aan het feit dat het graag zijn eitjes legt in koolplan-

ten. De rupsen die daarna ontstaan eten gulzig van de kool waar ze in opgroeien. Veel moestuin bezitters zijn dan ook niet altijd gelukkig met het koolwitje.

Als je kijkt naar bruine vlinders, wordt het al weer wat lastiger om ze uit elkaar te houden.

Je hebt de dagpauwoog, die zijn naam dankt aan de grote, zwarte vlekken op de vleugels....ja, het lijken net ogen!

De dagpauwoog legt zijn eitjes op de brandnetel. Een plant waar mensen eigenlijk niet heel blij van worden, maar voor de dagpauwoog onmisbaar.

De kleine vos is er ook nog, een wat kleinere vlinder. Bruin, maar ook prachtig getekend. Ik ontdekte op een brand-

netel een soort spinrag en daarin zaten rupsen. Uiteindelijk kwam ik er achter dat dit dus de rupsen van de kleine vos waren! Hoe leuk is het om steeds weer nieuwe dingen te ontdekken....

Het klinkt misschien wat vreemd, maar

er zijn ook dieren en planten waar we misschien niet echt blij mee zijn. Ze komen via allerlei wegen naar Nederland, horen hier eigenlijk niet thuis en richten zelfs ook grote schade aan.

Een beruchte plant is de Japanse Duizendknoop. Een grote, snelgroeiende plant die je echt niet in de buurt wil hebben. Met zijn sterke wortels groeit hij onder de grond snel door en er wordt verteld dat hij zelfs door betonnen funderingen heen groeit, met alle gevolgen van dien....

Tijdens een wandeling komen we een paar mannen tegen in oranje jassen. Ze staan bij een plek waar de Japanse duizendknoop al flink aan het groeien is. Om de plek is rood/wit lint geplaatst en als Gijs de mannen in het vizier krijgt, rent hij er vrolijk naar toe. De mannen aaien hem even lachend over zijn bol.

Zelf begin ik even een gesprekje en vraag wat de heren van plan zijn. Ze vertellen over de Japanse duizendknoop en dat het de bedoeling is de plant te gaan elektrocuteren! Daar moet ik toch wel even om lachen, dat klinkt ook zo grappig!

Uiteindelijk hebben ze een soort slangen bij de auto en met die slangen brengen ze stroom op de plant. Hiervan zou de plant dus dood moeten gaan. Toch vertellen ze erbij dat het echt niet zo eenvoudig is. Voorlopig zullen ze dit elektrocuteren elke week een keer moeten herhalen, anders komt de plant al snel weer tot leven. Daarnaast zullen ze daarna ook nog aan de gang moeten om de sterke wortels onder de grond te bereiken.

Eigenlijk ben ik ook wel weer onder de indruk van het verhaal:

Wat een kracht zit er in deze plant! Maar ook: deze plant wil leven! Deze plant wil niet dood! Alles in de schepping knokt om te leven.... DE kracht in de natuur.

Leven....nieuw leven....jong leven....Hoe mooi is dat!

In het gebied waar we veel wandelen leven Galloway runderen. Het zijn

enorme runderen en in het begin vonden Gijs en ik het best spannend om langs hen heen te lopen. Vooral de volwassen dieren zijn stevig aan de maat. De dieren zijn helemaal gewend aan het gebied en de bezoekers die er wandelen. Ze gaan dan ook hun eigen gang en zeker niet aan de kant voor een mens of hond die hun pad kruist. Regelmatig staan ze midden op

het pad en stappen fietsers even af om hen te passeren.

Gijs dacht in het begin dat hij met blaffen wel indruk op de koeien zou maken, maar ze tilden hun kop niet op voor hem. Zo wende hij langzaam aan de dieren en nu is het wederzijds: Gijs tilt ook zijn kop niet meer op voor de koeien.

In het gebied worden ook regelmatig kalfjes geboren. Je ziet de buiken van de moeders groeien en weet dan dat de tijd nadert dat er weer een jong kalfje geboren zal worden.

Deze keer heb ik wel geluk! Terwijl we wandelen ontdek ik dat er net een kalfje geboren is! Gauw doe ik Gijs aan de riem en via de struiken probeer

ik moeder en kind zo dicht mogelijk te naderen. Moeder is druk in de weer het kalfje droog te likken en vertederd kijk ik toe.

Het kalfje ligt op de grond en vindt het heerlijk om op deze manier verwend te worden. Ik kan bijna niet weg komen van het schouwspel, het is echt een prachtig gezicht!

Vogels blijven ook steeds opnieuw leuk om te ontdekken. Juist in de zomer zitten er veel bladeren aan de bomen en die nemen het zicht nog al eens weg van de vogels die in de bomen zitten. Dus is het belangrijk om ook de oren te gebruiken. Regelmatig probeer ik vogelgeluiden te herkennen, maar makkelijk is dat niet.

Deze keer hoor ik veel lawaai in een paar knotwilgen. Ik stop en probeer wat te zien zonder dat de vogels mij zien en wegvliegen.

Het lukt mij om er achter te komen welke vogels de herrie maken: de fitis.

De Tjiftjaf is een soortgenoot die erg op de fitis lijkt, ze zijn lastig uit elkaar te houden. Het is dan ook familie van elkaar. Als je goed kijkt, en dat valt lang niet altijd mee als de diertjes steeds heen en weer springen, zie je dat de tjiftjaf wat geler is. Daarnaast kom je de Tjiftjaf ook tegen in hoge bomen, terwijl

de fitis ook in laag struikgewas te vinden is. Beiden zijn erg drukke vogels, ze bewegen steeds met poten en staart. Daarbij hoor je hun roep steeds weer duidelijk klinken.

Juist in de zomer zie en hoor je deze vogels vaak.

Geniet:

Van de velden met gewassen, welke gewassen worden er gekweekt?

Van de fladderende, vrolijke vlinders en probeer er eens een paar bij naam te noemen.

Van dicht struikgewas waar ook leven in te vinden is.

Van nieuw geboren leven.

Wilma van der Ster

Kleurplaat

Kunst met natuur en ijs

IJs??? In de zomer? Ja, hoor....en dit is een erg leuke activiteit!

Wat heb je nodig?

Plastic bakjes, misschien in verschillende vormen; evt. bakvormpjes; stukjes touw; vriezer.

Wat moet je doen?

Neem kleine PLASTIC bakjes of schaaltes en ga er mee naar buiten.

Ga op zoek naar HEEL KLEINE bloemetjes, blaadjes, takjes en alles wat je verder in de natuur kan vinden.

Zorg dat de spulletjes die je verzamelt verschillende kleuren hebben, dat maakt je kunstwerk nog mooier.

Zorg dat je voldoende spulletjes verzamelt

en verdeel de spulletjes over de bakjes.

Ga naar huis en voeg voldoende water bij de spulletjes in je bakjes. De spulletjes gaan misschien drijven, dat geeft niets. Wat op de bodem blijft liggen is ook goed, alles op de plek die het beste is.

Zet nu het bakje in de vriezer en wacht tot het water goed bevroren is.

Is je kunstwerk hard geworden?

Haal het uit de vriezer en knijp voorzichtig in de randen van het bakje tot het ijs loslaat. Nu kun je jouw kunstwerk uit het bakje halen.

Tip:

Door een bakvormpje in het bakje te leggen kan je het kunstwerk een andere vorm geven.

Hang voor je het bakje in de vriezer zet een touwtje in het water. Nu kan je het kunstwerk ophangen!

Maak meerdere kunstwerken met steeds verschillende materialen.

Helaas, bij warm weer zal wel alles snel weer smelten.....je kan de kunstwerken bewaren in de vriezer tot het winter wordt. Dan kan je ze buiten hangen als versiering en zullen ze misschien niet zo snel ontdooien.

Wilma van der Ster

IK BEN EEN KLEINE REIZIGER

Ik ben een kleine reiziger door 't leven.
Ik ben op weg naar 't nieuw Jeruzalem.
Een trouwe Vriend is mij tot Gids gegeven.
Hij houdt mijn hand vast en ik zie naar Hem.

Mijn weg is vol zonneschijn en zegen,
naast elke stap zie ik de stap van Hem.
Ik ga de mooiste weg van alle wegen;
Het is de weg naar 't nieuw Jeruzalem.

Avondklanken

Om de twee weken is er op de kerkradio en via internet het verzoek-programma Avondklanken te horen. Gemeenteleden kunnen hier voor elkaar een gezang of Psalm aanvragen.

Hier vindt u een formulier waarmee u een lied kunt aanvragen.

Aanvraagformulier Avondklanken

Ik wil graag voor de volgende persoon een lied aanvragen:

Naam.....

Lied/Psalm.....

Uw naam.....

Reden/wens/bemoediging.....

.....
.....
.....
.....
.....

U kunt uw verzoeken ook gewoon op een papier, telefonisch of via de mail inleveren. Uw aanvragen graag uiterlijk de vrijdag voor de uitzending inleveren bij:

Gerrie Schreurs, Donkereind 15a, gerrieschreurs56@gmail.com, tel: 264286

Ab Smit, Klijne Meer 80, ab.smit@casema.nl, tel: 261007

“We hebben met club 1 een leuk seizoen gehad. We maakten een wegwijzer en een mooi reuzen schilderij. Naar aanleiding van het verhaal van Bartimeus probeerden we geblinddoekt boterkuipjes te stapelen en dat was best lastig! Ook hebben we veel leuke spelletjes gedaan. De laatste avond gingen we bowlen en lekker eten in Maranatha.”

Groetjes van Jens, Jeftha, Avia, Lana, Zippora, Eva, Abel, Jens, Pieterneel en de leiding.

